

2007. május 22., kedd

P6_TA(2007)0196

A globális Európa – A versenyképesség külső aspektusai

Az Európai Parlament 2007. május 22-i állásfoglalása a globális Európáról – a versenyképesség külső szempontjai (2006/2292(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Globális Európa – Nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
- tekintettel a „Globális Európa – Az Európai Unió kereskedelmi védelmi eszközei a változó világgazdaságban – Nyilvános konzultációra szánt Zöld könyv” című bizottsági közleményre (COM(2006)0763),
- tekintettel az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament számára készített éves jelentéséről a harmadik országok Közösséggel szembeni dömpingellenes, szubvencióellenes és védintézkedésekkel kapcsolatos tevékenységéről (2004) szóló, 2006. október 25-i bizottsági állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az EU és a Mercosur közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló és az interregionális társulási megállapodás megkötésére irányuló, 2006. október 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2005 után a textil- és ruházati ágazat jövőjéről szóló, 2005. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a „Gazdasági reformok és versenyképesség: a 2006-os európai versenyképességi jelentés kulcsfontosságú üzenetei” című bizottsági közleményhez csatolt bizottsági személyzeti munkadokumentumra (SEC(2006)1467),
- tekintettel a 2006. március 23 és 24-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire ⁽⁸⁾,
- tekintettel a lisszaboni stratégia kapcsán a 2006. évi tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0388.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0450.

⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0419.

⁽⁵⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 235. o.

⁽⁶⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 103. o.

⁽⁷⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 110. o.

⁽⁸⁾ 7775/1/06 sz. tanácsi dokumentum.

⁽⁹⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 321. o.

2007. május 22., kedd

- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett az „EU–Kína: Szorosabb partnerség, növekvő felelősség” című bizottsági közleményre és az azt kísérő, „Szorosabb partnerség, növekvő felelősség. Az EU és Kína közötti kereskedelemről és befektetésekről szóló szakpolitikai dokumentum” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2006)0631 és 0632),
 - tekintettel a WTO parlamenti konferenciájának éves ülészakával összefüggésben 2006. december 2-án konszenzussal elfogadott nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0149/2007),
- A. mivel a kereskedelempolitika a megújult lisszaboni menetrend célkitűzéseivel összhangban döntő mértékben hozzájárulhat a növekedés és a munkahelyteremtés ösztönzéséhez;
- B. mivel az EU-nak egy alkalmas stratégiát kell elfogadnia ahhoz, hogy megfeleljen a globalizáció kihívásainak és szembeszálljon a jelentős feltörekvő országok által támasztott fokozódó versennyel, ugyanakkor megőrizze a gazdasági, regionális és társadalmi kohézió európai modelljét;
- C. mivel e kezdeményezés sikere szempontjából elengedhetetlen a megújult lisszaboni menetrend belső és külső szempontjai közötti következetesség;
- D. mivel a közösségi vállalkozások belső és külső versenyképességének növelése tekintetében jelentőséggel bírnak a belföldi strukturális reformok;
- E. mivel a dohai fejlesztési napirend közel ötéves tárgyalásokat követő, 2006. július 24-i felfüggesztése olyan új helyzetet teremtett, amely szükségessé tette az EU számára kereskedelmi politikája prioritásainak és eszközeinek időleges felülvizsgálatát a többoldalúság és kereskedelmi politikája fő prioritásainak megtartása mellett;
- F. mivel a kereskedelempolitika önmagában nem cél, hanem eszköz, olyan módon kell azt kialakítani, hogy hozzájáruljon az EU-ban és azon kívül élő emberek közös jólétéhez;
- G. mivel a legtöbb ágazatban az EU jelenleg is a világ egyik leginkább nyitott gazdasága;
- H. mivel a közös kereskedelempolitika integrált jellege fontos eszközt képez az EU számára, és lehetővé teszi, hogy kiemelkedő szerepet játsszon a nemzetközi kereskedelmi rendszerben,
- I. mivel a protekcionizmus mesterséges védelmet nyújt a gazdaság nem hatékony ágazatai számára a nemzetközi versennyel szemben, illetve erőforrásokat von el a termelékenyebb ágazatoktól, áremelkedéshez, végső soron pedig munkanélküliséghez vezet;
- J. mivel a nyilvánosság gyakran felháborodik a kereskedelem megnyitásának az egyes régiókra és gazdasági ágazatokra gyakorolt romboló hatása miatt, miközben többnyire nem veszi figyelembe annak az innovációra, a versenyképességre és a foglalkoztatásra gyakorolt pozitív hatásait;
- K. mivel a nem tarifális akadályok (NTA-k) különböző típusai egyre nagyobb mértékben akadályozzák a piacra jutást;
- L. mivel a magas vámok még mindig jelentősen akadályozzák a kereskedelmet, különösen a jelentős feltörekvő országok viszonylatában;

2007. május 22., kedd

- M. mivel a WTO-ban megtestesülő többoldalú kereskedelmi rendszer kínálja a leghatékonyabb keretrendszert a tisztességes és méltányos kereskedelem eléréséhez, mivel az megfelelő szabályokat alakít ki, és biztosítja e szabályok betartását;
- N. mivel az EU továbbra is elkötelezett a dohai fejlesztési menetrend (DDA) sikerre vitele mellett, és a tárgyalások valamennyi területén számos jelentős felajánlással már bizonyosságot tett jóakaratóról;
- O. mivel bizonyos körülmények között újból mérlegelni kell a kétoldalú és regionális szabadkereskedelmi megállapodások megkötését, szem előtt tartva ugyanakkor, hogy az ilyen egyezmények túlzott elterjedése az EU által támogatott többoldalú rendszerek erősítése ellen hathat;
- P. mivel lényeges a multilaterális, két- és többoldalú megállapodások közötti helyes egyensúly meghatározása;
- Q. mivel az EU-nak fel kell készülnie arra, hogy szükség esetén vitarendezési mechanizmusok igénybevételel megvédje magát az elfogadott szabályok megsértésével szemben, továbbá a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokkal szemben, aminek érdekében hatékony és jogszerű kereskedelmi védelmi intézkedéseket alkalmaz, amelyek azonnal tehermentesítik a károsult iparágakat;
- R. mivel a Parlament ésszerű bevonása nélkül nem folytatható hiteles és szabályszerű kereskedelempolitika;
- S. mivel a Parlament számára fontos, hogy megfelelő időben hozzáférhessen azokhoz a szövegekhez, amelyeket a különféle tárgyalási megbízottak adtak át a Bizottságnak;

Az EU a globális versenyben

1. úgy ítéli meg, hogy a kereskedelempolitika elengedhetetlen eleme minden olyan stratégiának, amely Európa versenyképességének javításán keresztül a növekedést és a munkahelyteremtést célozza; üdvözlí ezért a Bizottság fent említett, „Globális Európa – Nemzetközi versenyképesség” című közleményét, amelyet a megújult lisszaboni menetrendhez való fontos hozzájárulásnak tekint;
2. úgy véli, hogy a kereskedelem fejlődése önmagában nem cél, hanem a gazdasági növekedésre, a foglalkoztatásra és a fenntartható fejlődésre kifejtett hatásai tükrében kell értékelni; rámutat, hogy az európai gazdasági versenyképesség elemzésének ahelyett, hogy kizárólag a kereskedelmi adatokra összpontosít, a világ össztermelésének az európai termelők által elért arányára és a foglalkoztatási trendekre is koncentrálnia kell;
3. emlékeztet arra, hogy az EU kötelezettséget vállalt a politikai következetességre, és úgy véli, hogy e kötelezettségvállalás feltételezi, hogy a kereskedelmi tárgyalások során az EU tárgyalási célkitűzéseinek összhangban állnak az EU fejlesztési politikájával különös figyelmet fordítva a legkevésbé fejlett és fejlődő országokra;
4. úgy véli, hogy a nagyobb külső versenyképesség elengedhetetlen a lisszaboni növekedési és foglalkoztatási célok elérése érdekében; úgy véli, hogy az EU külpolitikai intézkedéseinek ösztönözniük kell a reformokat és a nemzetközi együttműködést a gazdasági szférában, ezáltal megteremtve a kedvező környezetet és világszerte elősegítve a fenntartható fejlődést; e célból a makroökonómiai politikákban nagyobb konzisztenciára és kompatibilitásra, a monetáris és pénzügyi biztonság növelésére, valamint az adóügyekben együttműködésre, illetve a káros adóverseny megszüntetésére kell törekedni;
5. úgy véli egyrészt, hogy árstabilitáson alapuló monetáris politikát szükséges folytatni, hogy lehetővé váljon a technológiai fejlődés finanszírozása és a KKV-k segítése, lehetővé téve számukra az euróvezetén kívüli piacokra való belépés lehetőségét; másrészt, olyan vállalkozásbarát adórendszereket kell létrehozni, amelyeknek köszönhetően megnövekedhet a kezdő vállalkozások száma, és emiatt minden olyan adót el kell törölni, amely aláássa a hatékonyságot és akadályozza a munkahelyteremtést, különösen olyan társadalmi csoportok esetében, mint a nők, a hosszú távú munkanélküliek, illetve az idősek; valamint, harmadrészt, növelni kell a versenyt a belső piacon, szem előtt tartva, hogy minél erősebb a verseny az EU-n belül, annál versenyképesebbé válnak az EU gazdasági társaságai nemzetközi szinten;

2007. május 22., kedd

6. meggyőződése, hogy a továbbra is az európai ipari kapcsolatok alapját képező szociális modell teszi lehetővé az EU számára, hogy fenntartsa a globális versenyképesség magas fokát legfontosabb versenytársaival szemben; úgy véli, hogy az EU-val szembeni legnagyobb kihívás e szociális modell működőképességének a megőrzése az egyre inkább versenyközpontú globális piacokon az egyre alacsonyabb szociális és környezeti költségekkel járó termelés érdekében gyakorolt nyomás ellenére is;
7. úgy véli, hogy a nyitott kereskedelmi rendszer előnyei túlsúlyban vannak a lehetséges romboló hatásaival szemben; úgy ítéli meg ezért, hogy az EU-nak továbbra is az egységes piac megvalósítására kell törekednie, továbbra is ösztönöznie kell a globális liberalizációt és a szabad és tisztességes kereskedelmet, és ellen kell állnia a protekcionizmusnak; meggyőződése azonban, hogy a bizonyos ágazatokra, régiókra és országokra gyakorolt feltehetően romboló hatásokat, például a kitelepülést és áttelepülést sem szabad figyelmen kívül hagyni;
8. úgy véli, hogy a liberalizáció előnyei túlnyomórészt azoknál halmozódnak fel, akik lebontják a tarifális és nem tarifális akadályokat és megnyitják piacaikat; ezért úgy véli, hogy az EU versenyképesség-növelő képessége egyéb tényezők mellett attól is függ, hogy kezeli-e a globális szintű kereskedelmi akadályokat, biztosítja-e az egységes piac teljes megvalósítását és piacait megnyitja-e harmadik országok felé;
9. egyetért a Bizottságnak a globalizáció folyamatának pozitív befolyásolására és a kockázatok kezelésére irányuló stratégiájával;
10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU polgárai a globalizációt az európai eredmények csökkenésével és az állások elvesztésével azonosítják; rámutat arra, hogy EU-nak megfelelő stratégiát kell elfogadnia a szükséges reformok végrehajtása érdekében, hogy lehetővé váljon az EU számára a globalizáció előnyeinek kihasználása, ezáltal fellendítve a termelést és a foglalkoztatást;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai polgárokat jobban tájékoztassák a globalizációról és az EU-nak a nemzetközi kereskedelmi rendszerekben való részvételéből eredő tényleges előnyök pozitív jellegéről;
12. úgy ítéli meg, hogy az élethosszig való tanulást támogató koncepciók hasznos eszközök, de nem adnak megfelelő választ a globális termelési struktúrákban tervezett változásokra, megköveteli, hogy az EU új globális versenyképességi stratégiáját a lisszaboni menetrend megvalósulási folyamatától tegyék függővé, amelynek újabb orientálása szükséges annak érdekében, hogy az európai polgárok változásokhoz történő alkalmazkodással kapcsolatos jogos féltelmeit jobban képes legyen kezelni;
13. úgy véli, hogy a megnövekedett versenynek az EU-t a képzés, a kutatás és fejlesztés terén tett erőfeszítéseinek fokozására kell sarkallnia annak érdekében, hogy megtartsa pozícióját az innovatív termékek és magas szakértelmű szolgáltatások piacain a világban, és új, kölcsönös előnyök létrehozásával pozícióját javítsa is;
14. úgy véli, hogy a liberalizáció előnyei túlnyomórészt azoknál halmozódnak fel, akik lebontják a tarifális és nem tarifális akadályokat és megnyitják piacaikat; ezért úgy véli, hogy a globális szinten meglévő összes kereskedelmi akadály kezelésével, az egységes piac teljes megvalósításának biztosításával, és piacainak harmadik országok fele való megnyitásával az EU versenyképesség-növelő képessége ettől függ;
15. hangsúlyozza annak a stratégiai szükségességét, hogy az EU a külső versenyképességi nyomások ellenére tartson fenn megfelelően kiterjedt és változatos ipari bázist; ezért úgy véli, hogy a kereskedelem megnyitását azzal összhangban álló, szilárd ipari politikáknak kell kísérnie mind európai, mind nemzeti szinten;
16. kitart amellett, hogy az EU gazdasági sikereinek a gerincét a kis és középvállalkozások (KKV-k) tevékenysége képezi, amelyeket a kutatás-fejlesztési (K+F) lehetőségekhez való nagyobb hozzáférés elősegítése révén fel kell ruházni azzal a képességgel, hogy az értékesítési lánc felső szegmensében is biztosítani tudják a magas minőségű termékek előállítását;
17. emlékeztet arra, hogy az EU a legtöbb ágazatban jelenleg is a világ egyik leginkább nyitott gazdasága és ez nagymértékben hozzájárult a globális kereskedelem elmúlt tizenöt évben bekövetkezett jelentős növekedéséhez, és nagymértékben részesült e növekedés hasznaiból;
18. úgy véli azonban, hogy a már fejlett és felemelkedőben lévő gazdaságokkal szemben az EU teljesítményét negatív irányban befolyásolja mind a kölcsönösség hiánya a piacra jutás feltételeiben (a kölcsönösen megállapított kereskedelmi szabályoknak való megfelelés alacsony foka), mind a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elterjedése;

2007. május 22., kedd

19. megállapítja, hogy a világon számos ország, köztük a jelentős feltörekvő országok is, fenntartják az EU-exporttal szembeni magas vámokat és nem tarifális akadályokat; úgy ítéli meg, hogy a fejlesztési megfontolások megfelelő figyelembevétele mellett az ilyen akadályok megszüntetése vagy jelentős csökkentése az EU kereskedelempolitikájának egyik prioritását kell képeznie;
20. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a világkereskedelmi rendszer többé nem az OECD országok védelmét jelenti, azt ajánlja azonban, hogy olyan országokkal egészítsék ki a Bizottság által feltörekvő országoknak tekintett országok listáját, mint Mexikó; emlékeztet arra, hogy a feltörekvő fejlődő országok, mint Kína, Brazília, Oroszország, India és Mexikó, a globális kereskedelmi fogalom több mint 18%-át teszik ki;
21. szorgalmazza, hogy az EU külső politikái biztosítsák a partnerországok méltányos gazdasági fejlődését, küzdjenek a szociális dömping ellen, illetve támogassák a szociális témájú jogszabályok és a tisztességes foglalkoztatási normákra vonatkozó rendelkezések betartását, amelyek az ILO javaslatának megfelelően tisztességes jövedelmet biztosítanak a munkavállalók és családjaik számára, valamint biztosítják a munkahelyi biztonsághoz és egészséghez való jogot, a szociális biztonsághoz való jogot, illetve a szakszervezeti szabadságjogokat;
22. hangsúlyozza az olyan magatartási kódexek előmozdításának szükségességét, amelyek kiterjednek a méltányos munkakörülményekre és harmadik felek leányvállalatai, alvállalkozók és uniós székhelyű vállalatok beszállítói társadalmi felelősségének más vonatkozásaira;
23. tudomásul veszi továbbá, hogy az EU-nak érdeke a fő fejlett kereskedelmi partnereivel zajló kétoldalú tárgyalások folytatása és fokozása, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az EU környezetvédelmi és egészségügyi előírásait, és tiszteletben tartja a kulturális tartalmak és a művészi kifejezés sokféleségének védelméről szóló 2005. október 20-i UNESCO-egyezményt;

A WTO

24. úgy ítéli meg, hogy továbbra is a WTO-ban megtestesülő többoldalú kereskedelmi rendszer kínálja messze a leghatékonyabb keretrendszert a kereskedelem globális liberalizálásának eléréséhez; úgy véli ugyanakkor, hogy a WTO rendszerét bizonyos mértékben át kell alakítani átláthatósága és hatékonysága fokozása érdekében; üdvözlöi a DDA-ról folyó hivatalos tárgyalások újrakezdését, és megismétli az e tárgyalások sikeres lezárására irányuló határozott támogatását;
25. úgy ítéli meg, hogy az európai vállalatok számára döntő fontosságú a dohai fejlesztési menetrend nagy ívű és kiegyensúlyozott kimenetele, és ezt az EU tárgyalóinak prioritásként kell kezelniük;
26. megjegyzi, hogy a dohai forduló fejlesztési forduló, és ezért az EU új kereskedelmi napirendjének tükröznie kell a fejlesztési célokat; megjegyzi továbbá, hogy az új kereskedelmi napirend az EU fejlesztési politikájának eredményességével kapcsolatban kiemelkedő felelősségvállalást feltételez különösen a világ legszegényebb országai tekintetében;
27. lényegesnek tekinti a WTO intézményi felépítésre és döntéshozatali eljárásra vonatkozó jelentős reformját, amely a WTO működésének javítása, és folyamatosan növekvő tagságából eredő kihívásainak kezelése szempontjából elengedhetetlen; felhívja a Bizottságot, hogy tevékenyen járuljon hozzá e téma teljeskörű megvitatásához, és konstruktív javaslatokkal álljon elő;
28. úgy véli, hogy amennyiben az EU elősegítené az alapvető multilaterális szabályokat, illetve erőteljesebbé tenné a nemzetközi együttműködést ezen a területen, a piacok nyitottabbakká, kiegyensúlyozottabbakká, illetve hatékonyabbakká válhatnának;

Kétoldalú és regionális szabadkereskedelmi megállapodások

29. hangsúlyozza, hogy a megnövekedett globalizáció hasznai méltányos elosztásának biztosítására a WTO a legmegfelelőbb fórum; úgy véli ezért, hogy a dohai fejlesztési forduló nagy ívű, fejlesztésorientált kimenetelének elérése az EU első prioritása kell, hogy legyen, majdnem tökéletes megoldásnak tekinti a kétoldalú és regionális szabadkereskedelmi megállapodásokat; emlékeztet arra, hogy az ilyen megállapodások a kereskedelem eltérítéséhez vezetnek, gyakran kiegyensúlyozatlanok, hozzájárulnak a megkülönböztetés bevezetéséhez a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokban, és hajlamosak csökkenteni az országok WTO-ban való részvételi elkötelezettségét;

2007. május 22., kedd

30. úgy véli, hogy az új kétoldalú vagy regionális szabadkereskedelmi kezdeményezések csak akkor indíthatók el, ha ez az EU-exportőrök versenyhelyzetének javításához szükséges a kulcsfontosságú külföldi piacokon, különösen azokban az esetekben, amikor más főbb kereskedelmi hatalmak már kötöttek ilyen megállapodásokat az érintett országokkal vagy régiókkal, illetve az erre irányuló tárgyalások folyamatban vannak; követeli, hogy a Bizottság biztosítson teljes átláthatóságot az új szabadkereskedelmi megállapodások partnereinek kiválasztására alkalmazott kritériumokkal kapcsolatban, és kitarthatja, hogy átfogó gazdasági és alátámasztó hatástanulmányokat kell készíteni az összes érdekelt bevonásával, és ezek eredményét nyilvánosságra kell hozni;

31. úgy ítéli meg, hogy az EU által megkötött új szabadkereskedelmi megállapodások mindegyikének összeegyeztethetőnek kell lennie a WTO-val, ezenkívül átfogónak és nagyra törőnek kell lennie, valódi kölcsönös piacra jutáshoz kell vezetnie, ezenfelül pedig biztosítania kell a szolgáltatások és beruházások megszemélt liberalizációját, ami túlmutat a jelenlegi többoldalú kötelezettségvállalásokon, továbbá azokon a kötelezettségvállalásokon, amelyek várhatóan a dohai fejlesztési menetrend sikeres elfogadásából származnak majd;

32. úgy véli, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások tárgyalása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a kisebb és gyengébb feleknek a nemzetközi kereskedelem hasznáiból való kizárásának a kockázatát, ezért ragaszkodik ahhoz, hogy az ő érdekeiket is vegyék figyelembe a teljes tárgyalási folyamat során;

33. felhívja a Tanácsot, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások, vagy társulási megállapodások tárgyalási felhatalmazásainak megszövegezésekor tegyen különbséget a feltörekvő gazdaságok és a fejlődő országok között, és biztosítsa azt, hogy a fejlődő országokkal való tárgyalások elsősorban fejlesztési szükségleteikre irányuljanak;

34. meggyőződése, hogy minden jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodásnak természetét tekintve modernnek kell lennie, és tartalmazniuk kell a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyezményeiben foglalt előírásokat;

35. követeli, hogy az EU által kötött minden új szabadkereskedelmi megállapodás tartalmazzon egy mechanizmust, amely lehetővé teszi alkalmazásuk teljes vagy részleges felfüggesztését azokban az esetekben, amikor bizonyított, hogy a többi fél nem teljesítette kötelezettségeit; úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak bele kell egyeznie e mechanizmusok életbe léptetésébe minden olyan esetben, amikor az Európai Parlament állásfoglalása erre felkéri;

36. felkéri a Bizottságot, hogy a WTO hasonlóan gondolkodó tagjaival tárgyaljon a szabadkereskedelmi megállapodásokra vonatkozó közös alaprendelkezésekről, például preferenciális származási szabályokról, azzal a céllal, hogy egységesebbé tegyék ezeket a megállapodásokat, és a gazdasági szereplők számára egyszerűsítsék alkalmazásukat;

Plurilaterális/ágazati tárgyalások

37. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Polgári Légiközlekedési megállapodás, a Kormányzati Közbeszerzési megállapodás és az Információs Technológiákról szóló megállapodás példáját követve bizonyos esetekben ők is fontolják meg a többoldalú/ágazati tárgyalások előnyeit;

A kereskedelmi tárgyalásokkal kapcsolatos általános megközelítés

38. ragaszkodik ahhoz, hogy – a világosan indokolt fejlesztési megfontolások kivételével – az EU által a tárgyalópartnereknek tett engedményekhez engedményeknek kell társulnia az érintett országok részéről;

39. felhívja a figyelmet a mezőgazdaság stratégiai fontosságára és multifunkcionális természetére az EU-ban; hangsúlyozza azonban, hogy a mezőgazdaság nem lehet az egyetlen terület, ahol az EU a kereskedelmi tárgyalások keretében engedményeket ad, és a kereskedelempolitika továbbra is meg kell, hogy feleljen a közös agrárpolitika számos folyamatos reformja során előírt alapvető követelményeknek;

40. emlékeztet arra, hogy az EU – az áruk és szolgáltatások világon legnagyobb egységes piacaként – a világon mindenhol nagyon vonzó az exportőrök szemében; felhívja a figyelmet az uniós tárgyaló felek ebből eredő befolyására mind a többoldalú, mind pedig a kétoldalú és regionális keretrendszerben;

2007. május 22., kedd

41. úgy ítéli meg, hogy a tisztességes kereskedelmi politikáknak az EU és összes kereskedelmi partnere által történő végrehajtása fokozatosan nagyobb nyomatókat ad majd a környezetvédelmi minimum követelmények nemzetközi elismertségének, amely azonos szintű mozgásteret teremt minden partner között;

42. úgy ítéli meg, hogy a kereskedelmi tárgyalásoknak többoldalú, kétoldalú vagy regionális szinten arra kell törekedniük, hogy a nemzetközi kereskedelmet a világszintű szociális, környezetvédelmi és emberi jogi kötelezettségvállalások alapján minősítsék, és ezáltal hozzájáruljanak a más keretek között tett azonos törekvésekhez; ragaszkodik ahhoz, hogy az ilyen témákban elért haladást kizárólag az EU kereskedelmi érdekei tükrében mérleljék, mivel a külkereskedelem csupán egy, bár igen fontos, vetülete az EU fenntartható gazdasági növekedésének;

43. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a nemzetközi kereskedelmi politika szociális és környezetvédelmi szabályai és előírásai jellegének értelmezését, hogy határozza meg az új szabadkereskedelmi megállapodások és társulási megállapodások tervezett szociális és környezetvédelmi fejezeteinek tartalmát, valamint hogy dolgozzon ki meggyőző stratégiát arra, hogy hogyan lehet elősegíteni az ilyen fejezetek elfogadását az EU kereskedelmi partnerei körében;

Transzatlanti kapcsolatok

44. úgy véli, hogy az EU-nak diverzifikálnia kell gazdasági kapcsolatait, fenn kell tartania közegészségügyi és környezetvédelmi politikáit, és a béke, valamint a szuverenitás, a polgári szabadságjogok tiszteletben tartása, a környezet tisztelése, a szociális normák, az emberi jogok és a fejlődés elvei alapján meg kell erősítenie gazdasági kapcsolatait a világ többi régiójával;

45. a tengerentúli gazdasági kapcsolatok erősítésének az EU környezetvédelmi és közegészségügyi szabályaival összhangban kell történnie, illetve nem áshatja alá az EU versenypolitikájának függetlenségét, valamint a közszolgáltatások és a kulturális;

46. olyan megbízható adatgyűjtést javasol annak elemzése érdekében, hogy az EU és az USA gazdasági piacainak integrálása milyen mértékben hat ki a mexikói és kanadai gazdaságra és társadalomra; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a mexikói működő tőkebeáramlást gyakran csatornázzák az USA-ból üzemeltetett európai egyesületeken keresztül, ez magyarázatot ad arra, hogy ezek a műveletek miért nem jelennek meg ténylegesen az EU-Mexikó vonatkozású adatokban;

Kína

47. az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok távlatára vonatkozó határozatára hivatkozik, a kereskedelem megnyitásának és a globális versenyben való részvételnek a gazdasági növekedésre és jólétre gyakorolt pozitív hatása tekintetében példaként említi Kínát; tudomása van azokról a jelentős társadalmi és környezetvédelmi kihívásokról, amelyekkel ennek az országnak szembe kell néznie, kitart amellett, hogy Kínának minden WTO tagságából eredő kötelezettségének – például a nemzetközi munkaügyi előírások végrehajtása és a szellemi tulajdonjogok védelme terén – eleget kell tennie; üdvözlöi a Bizottság közleményét és munkadokumentumát, és támogatja az EU és Kína közötti kapcsolatok összes szempontját kezelni képes megfelelő stratégia megalkotására irányuló erőfeszítéseit;

48. úgy véli, hogy a Kínával való gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének egy, a mindkét fél környezetvédelmi és szociális felelősségét felölelő politikai párbeszéddel együtt kell zajlania; hangsúlyozza, hogy az EU és Kína közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatoknak a tisztességes és pártatlan kereskedelmi szabályok és a WTO szabályainak tiszteletben tartásán kell alapulniuk;

49. úgy véli, hogy a szellemi tulajdonjogok nem megfelelő védelme az egyik legnagyobb kihívás az EU számára a kínai hatóságokkal való kétoldalú kapcsolatrendszer vonatkozásában; felhívja ezért a Bizottságot, hogy fokozza Kína meggyőzésére irányuló törekvéseit a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezmények teljes betartása, illetve a bírósági határozatok kikényszerítésének fokozása vonatkozásában;

Szabályozási kérdések

50. hangsúlyozza a szabályozási kérdések egyre nagyobb jelentőségét a nemzetközi kereskedelemben; felszólít az EU szabályai és gyakorlatai, valamint fő kereskedelmi partnereink szabályai és gyakorlatai közötti nagyobb összhang megteremtésére; hangsúlyozza, hogy ez nem teremthet olyan lefelé irányuló norma és szabályozási harmonizációt, amely az egészség, biztonság és környezetvédelem tekintetében az állampolgárok bizalmát rontaná le; kiemeli, hogy ezeknek inkább növelnie kellene azokat az erőfeszítéseket, amelyek azt biztosítják, hogy az EU főbb kereskedelmi partnerei által is elismertek és kikényszeríthetőek legyenek;

2007. május 22., kedd

51. felkéri a Bizottságot, hogy módszeresen értékelje az EU belső politikáinak és szabályozásainak a globális versenyképességre gyakorolt hatását, és szabályozási politikájának kialakítása során vegye megfelelően figyelembe az EU vállalkozásainak versenyhelyzetét Európán belül és kívül;
52. hangsúlyozza a WTO és a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodások vonatkozásában a nem tarifális kereskedelmi akadályok felszámolása felgyorsításának, valamint a műszaki szabályok – különösen a kölcsönös elismerési alapelv alkalmazásával történő – harmonizációjának a fontosságát;
53. úgy ítéli meg, hogy a kereskedelem útjában álló akadályok megteremtését eredményező szabályozási eltérések elkerülésének leghatékonyabb módja a globális szabályok és előírások kialakítása; ösztönzi a Bizottságot, hogy tevőlegesen vegyen részt valamennyi jelentős nemzetközi ügynökség és szabványosítási szervezet munkájában;
54. támogatja a plurilaterális és kétoldalú szabályozási együttműködést a kulcsfontosságú partnerországokkal mindaddig, amíg ez nem vezet a más felekkel szembeni aránytalan megkülönböztetéshez, és nem engedi meg, hogy az érintett partnerek indokolatlanul beavatkozzanak az EU belső döntéshozatali folyamataiba;

Szellemi tulajdonjogok védelme

55. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa törekvéseit a kutatás, fejlesztés és innováció területén, megjegyzi, hogy a szabadalmak és a szellemi tulajdonjogok védelme központi kérdés az Európai Unió külső versenyképessége tekintetében, és úgy véli, hogy az EU-nak fokoznia kell a harmadik országokhoz való közeledési törekvéseit ebben a vonatkozásban;
56. hangsúlyozza, hogy a hamisítás és kalózkodás munkahelyek elvesztését eredményezi, aláássa a kreativitást és a kormányzatokat adóbevételektől fosztja meg; hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdonjogok megfelelő védelme és hatékony kikényszerítése a globális gazdaság alapkövének számít;
57. a szellemi tulajdonjogok főbb kereskedelmi partnereink általi megfelelő védelmét az EU külső versenyképességek megtartása és továbbfejlesztése lényeges elemének tekinti;
58. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó intézkedéseknek a nemzetközi kereskedelmi egyezményekben való megerősítése, és a jelenlegi kötelezettségek kikényszerítése irányában;
59. kitart amellett, hogy az EU főbb kereskedelmi partnerei – például Kína és Oroszország – a WTO/TRIPS kötelezettségeikkel összhangban kényszerítsék ki a szellemi tulajdonjogok védelmét;
60. hangsúlyozza tehát, hogy az európai szellemi tulajdonjogok védelmének politikája a fejlődő országok vonatkozásában nem haladhatja meg a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezményben meghatározott kötelezettségek szintjét, inkább a TRIPS-egyezmény rugalmasságának kihasználását kell ösztönöznie;
61. úgy véli, hogy WTO-hoz való csatlakozás elengedhetlen feltétele kell, hogy legyen a szellemi tulajdonjogok védelme, és annak bizonyítása, hogy ezek megfelelő jogi és igazgatási eszközökkel hatékonyan kikényszeríthetőek;
62. felszólítja a Tanácsot, hogy hagyja jóvá a harmadik országokból behozott egyes termékek származási országának megjelöléséről szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatot (COM(2005)0661) annak a Parlament 2006. július 6-i állásfoglalása által támogatott formájában⁽¹⁾;

Piacra jutási stratégia

63. üdvözli a Bizottságnak a piacra jutási stratégiája felülvizsgálatára vonatkozó döntését, és örömmel várja, hogy 2007-ben közleményt fogadjon el a témában; felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa az Európai Parlamenttel való szoros együttműködést a kezdeményezés vonatkozásában;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0325.

2007. május 22., kedd

64. kitart a kifejezetten nem tarifális akadályokra (NTA-kra) való összpontosítás szükségessége mellett, amelyek a tarifák fokozatos csökkentése, illetve megszüntetése miatt egyre inkább a nemzetközi kereskedelem fő akadályaiává válnak; felhívja a figyelmet a nem tarifális akadályok számos fajtájára, technikai összetettségére és politikai érzékenységére, amelyek bonyolulttá teszik kezelésüket, valamint felkéri a Bizottságot, hogy szánjon kielégítő anyagi forrást erre a nehéz feladatra;

65. felhívja a figyelmet arra a kockázatra, hogy a biztonsági jellegű intézkedések a XXI. század legnagyobb nem tarifális akadályaiává válnak; felhívja az országokat, hogy indokolt biztonsági gondjaikat olyan intézkedésekkel kezeljék, amelyek a kereskedelemre nézve a lehető legkevesebb szigorítással járnak, és e célkitűzés teljesítése során két- vagy többoldalúan működjenek együtt egymással;

66. felhívja a Bizottsági küldöttségeket, tagállami követségeket és export ösztönző ügynökségeit, kereskedelmi kamaráit és minden más, külföldön európai érdekeket képviselő közigazgatási vagy magánszervezetet, hogy az EU termékeinek és szolgáltatásainak népszerűsítésében működjenek jobban együtt, és növeljék a beruházásokat;

Szolgáltatások

67. emlékeztet a szolgáltatásoknak a globális gazdaság eredményében és az EU GDP-jében egyre növekvő részesedésére; felhívja a figyelmet az európai szolgáltatók külső versenyképességének magas szintjére; felhívja a Bizottságot, hogy minden kereskedelmi tárgyalás során törekedjen mind a szolgáltatások folyamatos és kölcsönös liberalizációjára, mind az erre az ágazatra vonatkozó szabályok és szabályozás átláthatóságára és kiszámíthatóságára;

68. úgy véli, hogy különbséget kell tenni a kereskedelmi és a közszolgáltatások között; hangsúlyozza a közszolgáltatások mindennemű tárgyalástól való távoltartásának szükségességét, különösen azon közszolgáltatások esetében, amelyek az emberek alapvető szükségleteire irányulnak, illetve amelyek a létfontosságú „közjavakhoz”, mint például az egészséghez, oktatáshoz, ivóvízhez és energiához való hozzájutást biztosítják, valamint amelyek fontos szerepet játszanak a kulturális sokféleség megőrzésében, mint például az audiovizuális szolgáltatások;

69. kitart amellett, hogy biztosítani szükséges azt, hogy a legkevésbé fejlett országoknak számító partnerek tartsanak fenn helyet a politikának annak érdekében, hogy képesek legyenek a fejlődésük szempontjából fontos szolgáltatásokat szabályozására;

70. fenntartja, hogy az EU-nak elő kell segítenie a nemzetközi számviteli és pénzügyi ellenőrzési szabványok és gyakorlat terjesztését és elismerését annak biztosítása érdekében, hogy a piacok még stabilabbá és átláthatóbbá váljanak, valamint, hogy a piaci szereplők nagyobb biztonsághoz és jobb információkhoz juthassanak az EU-n kívüli tevékenységeikkel kapcsolatban;

71. különösképpen fenntartja, hogy a külső versenyképesség növelése érdekében az EU-nak kereskedelempolitikája keretében intézkedéseket kell hoznia az elektronikus tranzakciók biztonságának megerősítése és az adatvédelem javítása érdekében;

72. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások piaca megnyitásának és a tőke mozgása elősegítésének együtt kell járnia a nagyobb átláthatósággal, valamint a pénzmosás, a terrorizmus anyagi támogatása és az adócsalás elleni küzdelmet szolgáló intézkedésekkel, különösen akkor, ha offshore pénzügyi központokról van szó;

Nyersanyagok és energia

73. úgy véli, hogy a nyersanyagok, különösen az energiaforrások az EU új kereskedelmi napirendjében különös bánásmódot érdemelnek;

74. úgy véli, hogy annak fényében, hogy a fenntarthatóbb kereskedelmi rendszereken keresztül a klímaváltozás ellen is fel kell venni a küzdelmet, az energiához és erőforrásokhoz való hozzáférés és azok felhasználása olyan többoldalú szabályozási probléma, amelyet nem szabad a legkedvezőbb hozzáférési feltételekért versengő kétoldalú egyezményekkel aláásni;

2007. május 22., kedd

Kormányzati beszerzések

75. úgy ítéli meg, hogy az EU közbeszerzési piacának a kormányzat minden szintjén tapasztalható nyitottságát nem viszonzozzák a az áruk, szolgáltatások és beruházások EU-n kívüli közbeszerzési piaci által az EU-nak, és különösen a KKV-knak biztosított előnyök, ezért a Bizottságnak a fejlett és a felemelkedőben lévő gazdaságokkal kapcsolatban egy arányos hozzáférs elérésén kellene munkálkodnia ebben a jelentős gazdasági ágazatban; egyetért azzal, hogy az EZ közbeszerzési piacon bevezetendő célzott korlátozások kivételosen úgy tekinthetők, mint az arányosság ösztönzői, azonban ellenez minden olyan próbálkozást, amely a piac protekcionista célokból történő bezárására irányul;

76. felhívja a Bizottságot, hogy a WTO kormányzati beszerzésekre vonatkozó megállapodásának többi résztvevőjétől szerezzen ésszerű kötelezettségvállalásokat az említett megállapodás folyamatban lévő újratárgyalása keretében;

77. hangsúlyozza mindemellett a magasabb szintű átláthatóság szükségességét, és kéri a Bizottságot, hogy tartózkodjon túlzott igények megfogalmazásától a közbeszerzések területén, különösen a közüzemek esetében, amennyiben ez nehézséget okoz a legkevésbé fejlett partnerek számára,

78. tudomásul veszi, hogy néhány tagállam a KKV-k érdekében kezdeményezte a kormányzati beszerzésekre vonatkozó megállapodás felülvizsgálatát; azt javasolja tehát, hogy az újratárgyalt kormányzati beszerzésekre vonatkozó megállapodásba foglaljanak bele egy, az EU számára a közbeszerzési szerződések megkötése során a saját KKV-i javára való döntést lehetővé tevő speciális kitélt az egyezmény egyes nagyobb részes államai, így pl. az Egyesült Államok és Japán által már alkalmazott modell alapján;

79. úgy ítéli meg, hogy a közbeszerzésnek minden olyan kétoldalú és regionális kereskedelmi tárgyalásnak a részét kell képeznie, amelyet az EU kezdeményez, a közbeszerzési piacok kiegyensúlyozott alapokon való megnyitásának céljából;

A szabályok tiszteltben tartása

80. hangsúlyozza annak biztosításának szükségességét, hogy fő kereskedelmi partnereinek teljes körűen eleget tegyenek a WTO-tagságból vagy az EU-val kötött kétoldalú vagy regionális megállapodásokból eredő szabályoknak és kötelezettségeknek; hangsúlyozza a WTO vitarendezési mechanizmusának döntő jelentőségét a többoldalú kereskedelmi rendszer hitelessége és hatékonysága szempontjából; sürgeti a Bizottságot, hogy minden olyan esetben hozza működésbe ezt a mechanizmust, amikor a szabályoknak a többi tag általi megsértése hátrányosan érinti az EU kereskedelmi érdekeit, és egy ésszerű időtartamon belül nem érhető el tárgyalásos megoldás;

Kereskedelmi védelmi eszközök

81. úgy véli, hogy a kereskedelmi liberalizáció további ösztönzése még inkább szükségessé teszi, hogy az EU továbbra is képes legyen megvédeni magát a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben; ezért a kereskedelmi védelmi eszközöket elengedhetetlen elemnek tekinti az EU külső versenyképességre irányuló stratégiájában;

82. bizonyos óvatossággal tudomásul veszi a Bizottság kezdeményezését, amelynek keretében megkezdí a kereskedelmi védelmi eszközök átfogó felülvizsgálatát, és a fent említett, a nyilvános konzultációra szánt Zöld könyvről szóló bizottsági közlemény alapján nyilvános konzultációt kezdeményez;

83. emlékeztet arra – ahogy azt a Bizottság a 2005. decemberében előterjesztett, Mayer, Brown, Rowe és Maw LLP által előkészített, „Az EK kereskedelmet védő eszközeinek kiértékeléséről” szóló összefoglalója is jelezte –, hogy a szóban forgó tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy „a fennálló állapot ésszerű és elégséges ahhoz, hogy a felek minden csoportjának kezelhetőek legyenek az érdekei”, ezért támogatja azt a nézetet, hogy jelenleg nincs annak látható vagy sürgető szükségessége, hogy a Közösség meglévő kereskedelmet védő intézkedéseit felül kellene vizsgálni, vagy azokon változtatni kellene;

84. emlékeztet arra, hogy a dohai fejlesztési menetrend keretében jelenleg tárgyalások folynak a kereskedelmi védelmi eszközökkel kapcsolatos többoldalú szabályokról; üdvözli ezeket a tárgyalásokat, azonban sajnálatát fejezi ki Amerikának a WTO kereskedelmi védelmi eszközökkel kapcsolatos keretrendszerének reformjaival szembeni tiltakozása miatt; úgy véli, hogy a kereskedelmi védelmi eszközök használatának globális kiterjesztése, különösen a fejlett ipari országokban, új és szigorúbb szabályok bevezetését teszi szükségessé a WTO szintjén a szabad és tisztességes világkereskedelem fenntartása érdekében;

2007. május 22., kedd

85. jóváhagyóan támogatja azt az ötletet, hogy ezeket az eszközöket a globális gazdaság új realitásaihoz igazítsák, azonban figyelmeztet annak a veszélyére, hogy az EU egyoldalúan fegyvertelenné válik a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokkal szemben egy olyan nemzetközi kontextusban, amelyet az ilyen jellegű gyakorlatok elterjedése és a kereskedelmi védelmi eszközök fokozott, gyakran visszaélészerű alkalmazása jellemez a harmadik országok részéről az EU-ból származó behozatallal szemben;

86. támogatja a Bizottságnak a harmadik országok által az EU-ból származó behozatallal szemben alkalmazott kereskedelmi védelmi intézkedések figyelemmel kísérése érdekében tett erőfeszítéseit, amelynek célja választ adni az esetleges visszaélésekre és megfelelő támogatást nyújtani az érintett vállalatoknak;

Vámügyek

87. a kereskedelempolitikai intézkedések pontos végrehajtása érdekében hangsúlyozza a vámszabályok és eljárások fontosságát; úgy véli, hogy e szabályok és eljárások megállapításában és alkalmazásában meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a hatékony ellenőrzés és a kereskedelmi forgalom megkönnyítése között;

88. emlékeztet arra, hogy a világ több országában alkalmazott rendkívül összetett és terhes import eljárások gyakran jelentős tranzakciós költségekkel járnak az EU exportőreinél, és jelentős kereskedelmi akadályokat képeznek; támogatja ezért a Bizottság azon erőfeszítéseit, amelyekkel ezt a problémát egyrészt a kereskedelem megkönnyítéséről szóló Doha Fejlesztési Napirend (DDA) tárgyalások többoldalú keretei között, másrészt kétoldalú és regionális tárgyalásokon kezeli;

89. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy komolyan vizsgálják meg azt az elképzelést, hogy az EU vámterületén a vámszabályok és eljárások jóval hatékonyabb alkalmazása érdekében egyszerűsített vám szolgáltatást hozzanak létre;

Árfolyamok

90. megjegyzi, hogy az árfolyamok nagyfontosságú tényezők a nemzetközi kereskedelem fejlődésében; felhívja a Bizottságot, hogy adjon konkrét javaslatokat olyan intézkedésekre, amelyeket akkor kell meghozni, ha az árfolyamok alkalmasak az EU versenyképességének alászására, valamint hogy fontolja meg ilyen intézkedések belefoglalását az EU kereskedelmi védelmi eszközei (TDI-k) következő felülvizsgálatába;

Intézményi kérdések

91. úgy véli, hogy a közös kereskedelmi politikának – mint az EU versenyképessége egyik eszközének – a hitelességét és hatékonyságát negatívan befolyásolja e politika legitimitációjának az Európai Parlament nem megfelelő bevonásából eredő hiánya;

92. rosszállását fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a fontos (például a kereskedelem védelmi eszközökre (TDI-kre) vonatkozó) kereskedelmi jogalkotás még mindig az együtdöntési eljárás hatályán kívül esik, és ugyanez a bizonytalanság marad a szabadkereskedelmi megállapodásokra vonatkozó jóváhagyási eljárás alkalmazhatósága esetében is; felhívja a tagállamokat, hogy a szükséges intézményi reformokkal, és különösen az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés nemzetközi kereskedelemre vonatkozó rendelkezéseinek a hatályba lépésével sürgősen orvosolják ezt a tarthatatlan állapotot;

93. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy folyamatosan tájékoztassa minden olyan új kezdeményezésről, amelyet a „Globális Európa” közleményt követően tesznek meg, illetve vonják is be e kezdeményezésekbe;

*

* *

94. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.